

EL POBLE CATALÀ

5 Cts. PREUS DE SUSCRIPCIÓ A LA NOSTRA BIBLIOTECA CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS: 4 pesetas trimestral PAISOS D'UNIO POSTAL: 9 pesetas trimestral ANY VI • Barcelona, dilluns, 15 de novembre de 1909 • NUM. 1710 REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. — TELEFON 723 CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS: 400 pesetas trimestral BARCELONA: 1.500 pesetas al mes 5 Cts.

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

HIVERN DE 1909-1910

GRANS NOVETATS

Teixits de llana
Teixits de seda
Teixits de cotó

Flassades de llana • Edredons • Colxes
Genres de punt per a senyor, senyora y nens

CATIFES de moqueta de llana, en pesa, gran duració, estens assortit: el metre (col. cat.) a pessetes 3'25
Gran varietat en CATIFES EN PESSA - CARPETES - PELLIS ESTORES - PORTIERS - CORTINATGES, ETZ.
PREUS SUMAMENT REDUÏTS

SECCIÓ D'EFFECTES D'ESCRITORI (PLANTA BAIXA)
VERDADER REGAL
Dietari EL SIGLO per a 1910
El més complet, útil y econòmic. - Conté un magnífic plànol de Barcelona; un, a Pts. 0'75
Talonaris loteria De 100 fulles, a pessetes 0'40 un
De 50 fulles, a pessetes 0'25 un
BLOCS PERA CALENDARI: el cent, a pessetes 12'50; un, a pessetes 0'15

FUNERARIA FERRAN 8, Palla, 8
TEL. FON 943

Perfocetament orientats

Ab motiu de l'acte inaugural del Centre Nacionalista Republicà del Districte VII, els nostres homes pronunciaren discursos clars y definitius, en relació ab el problema català y a l'actitud del nacionalisme republicà en els actuals moments trascendents per a Catalunya y a la Llibertat. Y al ferho no tingueren necessitat d'amparar-se en les habilitats retòriques, ni en les ficcions ab que la paraula eloqüent kab amagar o desfigurar la realitat viva de les coses.

En Carner, en Lluhi, en Rodés, en Gubern, tots, sense vacilacions, sense eufemismes, sense forçar la paraula per a adaptar-la més que al propi pensament, a les conveniències incidentals de la política partidista, varen exposar ab una sinceritat y un patriotisme encoratjadors la veritable situació de la nostra força en les lluites que Catalunya deu a sostenir per a avançar en el camí ascendent de les seves reivindicacions.

El president del Centre, l'inaugural del qual solament tenia lloc, deia, al començar l'acte, ab senzilla ingenuïtat, que esperava sentir als directors del nacionalisme republicà perquè estava segur que ells esquivarien les boires que en el firmament polític català s'oviraven després de les darreres orientacions llençades fa poc per boca del deader del regionalisme conservador català.

Y, efectivament, aquelles boires que altres havien acumulat per a astorar a les multituds espanyoles, quedaren desfetes a les primeres paraules dels nostres homes, dirigides als esperits catalans, a través dels quals, solament, pot prosperar l'acció nacionalista y liberal de Catalunya.

Res de renunciacions, res de tortures d'ànim, res d'incorporació pròxima ni remota als partits nacionals, montats damunt de fonaments extranyos al nostre ésser, exòtics al nostre natural, sentimentalment oposats a les expansions de la nostra vida.

La representació genuïna del nostre vigorós agrupament rebujà tota mixtificació o afebliment del nacionalisme, que constituïx l'entranyia viva de tota la nostra actuació; afirmà la seva fe inquebrantable en el poble y defugí tot contacte ab quants interessenis prostituir y amorrar la força inapelable del sufragi. Pels que emigraren de la casa pairal abandonant a la pròpia família en situació difícil, per a anar en romatje a altres terres en cerca d'aventures d'èxit dubtós, tingueren els nostres oradors paraules justes que demostraven una clara visió de l'hora present y un decidit propòsit de mantenir-nos fermes en les posicions que ocupem per a bé y a la defensa dels interessos catalans. El nacionalisme republicà, fentse perfecte càrrec de les responsabilitats que pesen damunt dels organismes desvetlladors del esperit autòcton, desplega valentment la bandera de les reivindicacions patriòtiques y prometé portar-la, com ho ha fet desde la seva naixença, al bell davant de l'estol nombrosíssim que comanda. Y aquí comensaren els comentaris entusiastes dels oients: — Mentres uns rectificaven — deien, — els nostres ratificaven ab veement convenciment.

La vida barcelonina

(BALANS SETMANAL)

Heu saigut que aquestes cròniques ciutadanes, inaugurades a primers d'any y després interrompudes, tornen avui a ocupar el seu lloc en les planes benivolgues del nostre diari. Per aquestes cròniques teníem nosaltres un sincer amor predilecte, y ab íntima alegria les continuem.

Una cortesa salutació d'amics als lectors nostres, y posem-nos a escriure, al marge dels fets que passen, unes ràpides notes de comentari lleial.

Com en un gran esclat de llibertat y de vida, el dilluns passat tencà EL POBLE CATALÀ la mortadassa que duia, y sortí al carrer, ab sa cortesa. La poesia dels començaments es bella y prometedora. Però ho és més la poesia dels recomençaments. Bella y prometedora la naixença, encara n'és més la resurrecció. Hi ha en la resurrecció la revelació de una força interna y el prestigi d'un miracle.

Per disposició del govern den Maurà, el nostre diari fou suprimit. Per raons de justícia? Per l'interès de la pau pública? No; sinó, senzillament, per esperit de venjança. Valentes de l'estat excepcional de dret que imperava, un clàssic ens imposà, l'exgovernador civil senyor Crespo Azorín ho confessà ingenuament au n'isthe y estimat amic nostre que anà a visitar-lo en els dies aquells. Ab la sospesa del diari se castigava, digué, la nostra campanya contra la guerra. Com si en cap país de règim modern fos possible que ningú, individu o col·lectivitat, estés subjecte a altres punicions que aquelles que's deriven directament de les lleis escrites!

EL POBLE ha tornat bravamet a la claror del dia y a les mans dels seus amics. Hem fet examen de consciència, y la consciència nostra no'ns ha acusat de res. Al contrari: durant els tres mesos del nostre forat silenci, hem vist, ab el cor dolent, com les nostres prediccions s'h'an complert fràgament, ab un èxit més trágic encara.

Ohi, si! la fera botà, furiosa! Però és que'ls homes de govern dels dies vermells no burxaren la carn y no punyiren les entanyes de la fèr? Allò fou un crit de dolor y una convulsió d'ira; no una boja explosió de maldat. Hi havia en la revolució més anors ferits, que odi encensat. Mes això que diem és història. Tanquem-lo per ara, amics, aquest nou llibre que totjust se comença a escriure. Ell serà, en el seu dia, d'ensenyanes ple.

Quan ja comensavem a despacientar-nos y a sentir neguit, el govern den Moré retornà a les províncies de Barcelona y Girona les garanties de llibertat y de respecte a la personalitat humana que consignava la Constitució de l'Estat espanyol.

El parèntesi anticonstitucional s'ha clòs. Gracies no sien donades a les noves autoritats y al nou ministeri. Mes, no fora hora d'una acció conjunta de tots els homes liberals de la nostra patria per evitar que aquest parèntesi de la llibertat, del dret y de la civilització s'obri tan sovint en terres de Catalunya?

La suspensió de garanties, o indica una política despòtica en els que governen, o un estat d'incapacitat civil en els governats. En els dos casos és una vergonya per a un país. No fa gaires dies que un amic estranger, home de clar judici y coneixedor d'Europa, ens expressava la seva extranyesa per l'adopció d'aquesta detestable mesura de govern. «Els Europa, a la veritable Europa — ens deia — el règim de la suspensió de garanties és desconegut. En els casos de perturbacions gravíssimes, se declara l'estat de guerra, se proclama la llei marcial; però no s'esborra ab un decret la Constitució, la llei fonamental de l'Estat.»

La veritat és que'l nostre règim constitucional resulta en la pràctica un inoble engany. La Constitució ens garanteix diverses coses en els temps de bona mar política, quan les llibertats y els drets són coses inofensives y quan els ciutadans no senten la menassa de les fortes arbitrarietats. Mes totjust la mar s'esvalota una mica, quan les llibertats y els drets poden tenir decisiva eficàcia y quan la menassa de les fortes arbitrarietats fa necessaries les garanties legals, passa que, del matí al vespre, desapareixen les garanties, les llibertats y els drets. Això vé a ésser com si a un exercit se li recullissin les armes en el precís moment d'entrar en batalla, o més vulgarment, com si's prenguessin el paraigua a l'hora que'l xafec cau.

El senyor Cambó donà el dilluns passat la seva segona conferència sobre'l moment polític actual. En l'estany enterbolit de la present política catalana, el senyor Cambó hi ha tirat unes grosses pedres. Y les agulles s'h'an remogut en comentaris.

El nivell de les notabilitatíssimes conferències de l'orador regionalista està en el senyalament d'un nou camí a les forces, bon tros afeblides, de la Lliga Regionalista.

El senyor Cambó, de cop y volta, declara inservible per a l'assoliment de l'ideal català la tàctica per ell y per la Lliga preconizada y seguida fins ara, és a saber, la d'influir sobre un partit espanyol y col·laborar ab aquest per a l'obtenció de concessions parcials y graduales. S'ha vençut ja'l senyor Cambó de que ab aquesta tàctica no s'aconseguirà'l triomf. Ara vol canviar-la. L'última dels tres anys per-

duís, dels tres millors anys de la Solidaritat que agoneja!

El senyor Cambó proposa una tàctica nova. Vol intervenir de ple en la política espanyola, creant un nou partit espanyol que alsi l'estandart de la reconstitució regional d'Espanya, y vaci a enfilar-se a les aljubs del poder. Si'l pensament fos de probable realització, no fora cap mal pensament el del deader regionalista. Nosaltres no creiem en la probabilitat d'aquest nou partit, ni porser la seva possibilitat. En Maragall, poeta, creu que si el projecte den Cambó és una follia, a títol de tal pot realitzar-se. Si; ab aquest tema pot ferse un article hermós. Però portat com a plet a la política, el plet se pert. Ja es prou que les novíssimes concepcions den Cambó hagi de defensar-se en Maragall a títol de follia! Y el practicisme? Y el realisme?

El senyor Cambó és un esperit inquiet, bellugadís, turbulent y tot. Fa de conservador y té'l temperament d'un revolucionari. En els seus dintres no li fa por, ni porta gaire ben clavades les idees conservadores que a la Lliga s'h'an imposat. Recordem que una vegada en Cambó, en tó de broma amical, però ab una sinceritat que li lliu en els ulls y li vi-brava en la veu, deia a l'Hurtado: — Que m'agradaria ésser de l'esquerra, com vosaltres!

Puja robust aquest jove arbre del nacionalisme republicà. Creix esplendorosament y extente les seves branques. Ohi, és que l'arbre és de bona mena, y el cul-de-bones mans, y la terra catalana y el ambient català són favorables a la Democràcia y a la Llibertat!

Un nou fogar del nostre ideal s'ha creat al districte VII, entre gent obrera, entre cases de treball. El nou C. N. R. naix ab força empenta, ab empenta de salut y de triomf. El dissabte al vespre, les veus dels nostres homes capdevaners hi ressonaren, y les ovacions també. En aquell casal modest s'h'an feren declaracions trascendents. Davant de la dreta regionalista que sotraqueja y vacilla, l'esquerra nacionalista afirma clarament, categòricament la seva sòlida situació.

No és la nostra, política de reclusió, de aislamiento. És política d'expansió, de intervenció, tant com la dels regionalistes pugui ésser-ho. Però és que hem de consolar, avui, un partit espanyol? Per arribar an això no calia que trenquessin els lligams dels seus partits els federalistes catalans y els de l'Unió Republicana.

Han d'ésser sempre, els nacionalistes catalans y l'esquerra catalana, agrupaments locals? Heu saigut una vana pregunta. Caldria abans demanar: Hi ha grupus polítics, fora de Catalunya, que acceptin de cervell y de cor — sobre tot de cor — el nostre ideal català? Solament en cas afirmatiu valdria la pena de plantejar el problema de si la nostra esquerra s'ha de recloure o s'ha d'expandir.

L'honrada y pública col·laboració ab els partits espanyols en punts de tangència, ja d'autonomia, ja de llibertat, nosaltres l'admetem. Però ab la condició de que l'obra comú no sigui, com el projecte de Administració local era, una mixtificació. Així apareix, decidida y neta, l'orientació de l'agrupació nostra, contrastant ab l'orientació equivocada y fosca d'algunes altres agrupacions.

Hem vist l'arribada den Lerroux a Barcelona; diguem-ne l'entrada den Lerroux. Uns quinze o vint mil partidaris l'esperaven. Qui digui més, no dia veritat; però val a dir que són molts, són molts. Hi havia, entre mitg de la multitud, més d'un miler de dones.

A nosaltres ens ha extranyat força que

no hi hagués més entusiasme. N'hi ha hagut, és cert; però era aquell un entusiasme discret, ab seny. Una cosa així com una arribada del rei... Al voltant del cotxe descobert en que'l capdill anava, els aplaudiments espetegaven y se movien les gorres y els barrets. Mes sense's grans esclats d'entusiasme de que són capassos han demostrat. Potser l'haverse prohibit els visques y els crits sigui la causa d'aquesta remarcable moderació.

En Lerroux tampoc estava radiant d'alegria, com altres cops. Semblava estar cansat o no trobarse gaire bé. Saludava correctament, correctament; y al treure el barret, mostrava els seus cabells ja força blancs. En Lerroux, en els dos anys d'absència, s'ha envellit molt.

A. ROVIRA Y VIRGILI

De Madrid estant

Paisatges de "Vano."

Flors, llum, uniformes, joies, sedes, delicats perfums, dones escotades, xiu xiu de discretes converses, rumors de rialles argentines. L'orquestra de violins deca sentit delicades melodies. Ningú escolta la música.

Al carrer, pels voltants del palau, trescents homes armats vetllen per la tranquil·litat dels concurrents a la festa.

Un poeta lleigxer versos, cantant les grans del realisme. L'amo s'enteneix al sentir que'l comparen ab l'aurora y disposa entreguin al poeta una joia que tingui fàcil y bona pignoració.

Després el crida, li dona un copet a les espalltes, y li diu:

«Desde avui quedes nomenat mon jo-glar».

El poeta fa una reverència que casi bé toca ab el front les sabates del Senyor, y surt de la gran sala, satisfet de lo profitós de la jornada. Les senyores el miren.

«No és llag, és joventut!» Resulta una bona idea això de que tinguem poeta a sou — diuen les senyores.

La cassera.

«Es precís, senyor monter, que les flames surtin satisfetes. La duquesa vol que li posin tres o quatre cervos a tret».

«Senyor, si la duquesa no tira...»

«Bueno, tiri vostè per ella. Vull que tots els convidats cobrin pesa».

«Al poeta aquest que ve ab nosaltres, fassinli cassar un parell de llebres ben grosses, perquè pugui emportar-seles a casa».

«Serà servit, Monsenyor».

«Poeta, vina aquí... Improvisem dos o tres versos: vull que aquesta senyoreta's senti».

«Senyor, sois grande como el Sol os tiene envidia la aurora».

«Això del Sol me va bé. ¿No li deien a Sant Lluís el «Rey Sol»?»

«No, senyor; era a Lluís XIV».

«Poeta, no'm contradiguis mai... Al mi me consta que li deien a Sant Lluís».

«Com vulgui, Monsenyor».

«Quin tip de riure! Ja sabeu princesa el xisto que acaba de fer l'Infanta?»

«Quin xisto?... Què diu l'Infanta?»

«Oh! Té molta gracia. Parlant dels ministres diu que semblen uns «tontos de circo».

«Que són els «Augustos» de la temporada».

«Li contarem al poeta pera que ho posi en vers».

Madrid, 12 novembre.

L'escola de franc

Avui els nois y noies que van a les Escoles públiques, tenen de pagar si els seus pares no són absolutament pobres. Aquesta condició de pobresa sol interpretar-se de una manera tan restringida, que potser no arriba al cinc per cent el nombre de nens considerats pobres en les Escoles municipals.

Tots els demés paguen. A dreta llei, el fill del jornalier hauria de pagar 0'50 pessetes, el del botiguer 1 pesseta, el del home de carrera 1'50 pessetes y el del viu de renda 2 pessetes. Però una cosa és la llei y una altra la realitat: en moltes Escoles, els mestres, per ensenyances complementaries, arriben fins a cobrar mesades de 5 pessetes.

Aquesta és una contribució que casi bé no més la paguen els pobres. Per molt de temps ha estat tan abandonada l'ensenyança oficial, hi ha hagut tanta deixadesa en instal·lar-la malament, que quan un pare ha pogut disposar d'una mesada no més que regular, ja ha enviat els fills a una escola privada.

La darrera estadística escolar pesa la matrícula de la primera ensenyança municipal en 16.000 alumnes. Nosaltres creiem que passa d'aquesta xifra. Hi ha 185 escoles unitàries, és a dir, d'un mestre per escola y en cada una d'elles la matrícula no baxarà avui per terme mitg de 100 alumnes. N'hi ha que no'n tenen tants; però nosaltres no sabem alguna que'n té 200. Després hi ha les dues escoles de la Normal, que tenen dos mestres y deu ajudants. Encara que cada una d'aquestes dues escoles no tingui més de 100 alumnes, arribaríem així a una matrícula total de 18.700.

Quedemse a la xifra de 16.000. Si de

fos rigorosament prohibit acceptar dels nens desobeïbles cap mena de retribució, aquell home no hauria de fer entre ells cap diferència. Una fatia li podria costar la carrera. Però ara ell té un dret a cobrar, els pares, havent-hi diferències en el pagament, tenen una ben humana tendència a pagar més perquè's seus fills siguin els preferits, y si'l mestre no és millor que serien l'immensa majoria dels homes, accepta, dintre de certes regles, lo que li donen de bon grat.

Aquí a Barcelona els pares tenen, generalment, la costum de pagar, y encara no ho hagin de pagar, paguen. Podria dirse que hi ha una mena d'estímul indirecte en la funció de sostenir al mestre. El pare estimà l'ensenyança del fill, entre moltes altres raons, perquè li costa diners. ¿No's veu sovint el cas a Barcelona de famílies que envien els seus nens a escoles privades que són absolutament inferiors a les escoles municipals, no més per la creencia de que deu valdre més lo que's paga millor?

Aquesta seria una raó convincent pera establir un arbitri municipal que pagués solament els pares que envien els seus fills a les escoles públiques. Però això no justificaria'l dret del pare a perjudicar ab els seus diners en profit del seu fill l'educació que reben els altres nens de la mateixa escola. Hi ha qui diu que la justícia s'ha de pagar, però ningú reconeix a l'home ric el dret de portar-se ab la seva riquesa la recitit de la justícia.

Un altre dia hi tornarem. Pensem estudiar la millor manera de portar endavant aquesta reforma democràtica de l'escola de franc. ¿Què hi diuen en Zubizarreta y en Marquina, en Pere Sala y l'Hurtado y tots aquests homes que tan sovint peleen per la cultura popular?

COSES D'ALEMANYA

L'OPINIÓ SOBRE CATALUNYA

Vull suposar en els llegidors d'EL POBLE CATALÀ (als qui de passada saludo efusivament després d'aquest llarg silenci forçat) en que han mantingut a totes les veus del nostre diari les mordasses inquisitorials d'un govern, avui venturosament enderrocat, indigne de viure en el segle XX) vull suposar en ells una curiositat excepcional per saber ab exactitud y fidelitat y per testimoni directe, lo que s'ha dit de la nostra volguda terra a l'extranger durant aquest passat període d'excessos revolucionaris y de repressions insensates. Un llibre sencer, un llibre ben voluminós podria escriure, sols per budar-hi les inesborrables impressions rebudes durant aquest període en terres d'Alemanya del contacte ab l'opinió que aquesta societat del nostre país y de la nostra vida social, un curiós llibre de psicologia col·lectiva, en el qual faria veure la gran exactitud y justesa que hi ha en el fons de l'opinió en que's renen aquesta gent, en mitg de les mil extravagancies y falsedats en que'ns anem al voler jutjar, tot d'una y per pura impressió, sobre l'estat d'un país més allunyat del horitzó espiritual, que no pas la Xina o l'Egipte. Y no se n'ha parlat poc d'Espanya, de Catalunya y de Barcelona en aquest país durant els darrers tressos. Durant varies setmanes la nostra Catalunya ha constituït el tema d'actualitat palpitant en els periòdics y en les converses. Y es trist tenir de constatar que, solament en aquestes tristes ocasions, en períodes de revolta, es quan el tumulte y la confusió, el desordre y l'anarquia, fan girar els ulls del món civilisat cap al nostre país. Què hi han de veure aleshores, sinó solament l'aspecte dolent, desfavorable de la nostra vida social? Què ha de sorprendre l'opinió europea en el nostre poble, sinó solament els elements extrems de la nostra vida pública, aleshores en lluita violenta y selvatge? Què té d'extrany que s'escapi als ulls y a l'observació de l'extranger, atent per un moment passatger sobre'l nostre país, tota l'infinita gradació dels elements de veritable valor positiu que treballen a l'ombra, preparant en silenci el ferm fonament de la civilització catalana, ara en plena elaboració?

Volem saber l'esquema al que's redueix tot el problema interior d'Espanya als ulls de l'extranger? Res més senzill: dos termes descarnats d'una fórmula algebraica, o, més ben dit, d'una antinomia d'impossible reducció: Clericalisme y Anarquisme. Y en aquests dos tópics reduïxten totes les altres manifestacions, desconegudes per ells, de la nostra vida social, quan ne senten parlar per casualitat; en un d'aquests dos mollos buiden qualsevol albaia concreció de les nostres aspiracions col·lectives, quan sonen per primer cop a lurs orelles ab noms enigmàtics. La més horrible confusió, la desorientació més absurda, regna aquí en l'Alemanya en tot intent de formular l'estat de la nostra present vida social; y en més d'una ocasió, al tenir de contestar a preguntes senzillament absurdes, m'ha fet l'efecte com si la meua Catalunya estigués perduda en una llunyania esveradora, allà en el cor de l'Àfrica, o en una illa solitaria de l'Oceà.

Ara fa poc, els apassionats judicis sobre el cas Ferrer y la setmana tràgica, han donat lloc a una recrudescència d'aquesta confusió. Segons uns periòdics, Catalunya y Anarquisme eren una sola cosa; la revolució passada, segons altres, era un esforç desesperat pera conquerir l'independència catalana y establir el més ferotge règim de terror anarquista; tot a la vegada. El mot d'anticlericalisme, en aquest país, un justificant suficient de tots els excessos y violències que's puguin cometre; y els fets deplorables de la setmana roja provocaren en l'opinió del país, quasi exclusivament, un moviment unànim de

furiosa indignació contra l'Espanya clerical; en ella's feren caure totes les culpes i responsabilitats i semblà com si l'opinió volgués cobrir tota la nefasta obra de destrucció a que s'entregaren les turbes en la nostra ciutat, a un vel d'indulgència. Ab el cas Ferrer s'ha concentrat en la figura tot l'anticlericalisme català, com si constituís la única manifestació, i s'ha parlat a Alemanya de la seva «Escuela Moderna», com si's tractés de la única salvació d'Espanya, sense considerar que s'ha convertit en una ombra de lo que constituïa l'ensenyansa d'aquesta Escola, no seria tolerada en aquest país, que, per cert, no's distingeix absolutament pel seu esperit democràtic. Molt se tindrà de discutir sobre'l dret i els aires de superioritat que s'atribueixen els leials súbdits del semi-autòcrata Guillem II al judici desde una altura inacessible la nostra societat, qual fons tradicional de llibertat i democràcia s'escapa a la llur observació superficial, que solament descobreix aquesta crosta de clericalisme oficial, que, desgraciadament, encara no està definitivament extirpada de la nostra vida política i social.

Però en el fons de totes aquestes confusions i d'aquests absurds, no hi ha un fons, un espiritual fons de veritat? En aquesta mateixa antinomia:—Clericalisme, Anarquisme,—en el qual concentra l'opinió alemanya la seva impressió sobre Catalunya, no hi ha en el fons una violència exacta del problema plantejat en la nostra terra? Ells veuen solament els dos cims culminants i oposats que's dresen en un país, per ells extra-europeu; no més el roig i el violeta de tota la gamma de la nostra vida social, difosa en un horitzó emborirat i tempestuós; sols senten les dues més violentes estridències d'aquest conjunt, en aparència cabòic, de veus que prediquen els ideals d'una nova Catalunya, de una nova llibertat. En una postal que corrien profusament per tot Alemanya, se veia representat an en Ferrer fusellat pels Jesuïtes, Heusaqueu tan símbol, tan ridícul com se vulgui, tan inexacte com un plaquí, però un símbol plàstic de la gravitació actual del problema de la llibertat moderna, entre les dues forces extremes, centrífuga i centrípeta. Ells, els estrangers, prou ho saben que entre en Ferrer i els Jesuïtes hi ha alguna altra cosa; però no la veuen i encara que la veuen, no la saben definir. Espanya ha restat vergonyosament el darrer redut de clericalisme en derrota, expulsat de tot el món civilitzat. I aquesta veritat es tan gran, tan solenne, que la seva ombra amaga als ulls de l'Europa tot esforç de vida moderna que en terra ibèrica's pugui produir.

Doncs bé, es arribada l'hora per Catalunya de demostrar palpalment ab fets positius i no solament ab moviments polítics que entre en Ferrer i els Jesuïtes, que entre l'Anarquisme i el Clericalisme, hi ha quelcom de positiu, de gran; l'òbita que corre majestuosament entre les dues forces dissolvents, aquesta òbita ampla i segura del catalanisme lliberal i democràtic, del nacionalisme constructor i educador. Es hora de que'ns esforcem en demostrar que som un poble unit en la comunió més ferventa de civilització, en una comunió que res té que veure ab l'esperit inquisitorial d'un ordre monàstic, ni ab l'esperit destructor de tot ordre social. Es precis demostrar que entre les desgraciades escoles de les congregacions religioses i la ara tan sonada «Escuela Moderna», n'hi ha una altra, l'Escola, una Escola nostra, una Escola catalana, una Escola europea, que no solament existeix en els nostres esperits en estat d'ideal, sinó que té ja's seus fonaments plantejats i bastits per la força generosa d'aquesta Catalunya lliberal i democràtica, i que avui ja podria plenament pertanyer a la realitat, si no hagués sigut per la obra nefanda de les forces de la reacció, tan dissolvents de la vida social com les anarquistes.

Jo crec i cada dia'n tinc d'això la convicció més ferma, que a la nostra terra hi sobren radicalismes, signat negres, signat rojos. Lo que hi manca es una massa compacta, fermament unida que's posi com a principi d'acció recollir les aspiracions de llibertat i democràcia del poble català per ferles florir, per medi d'una obra secular i fonda de reforma i cultura, en generacions cada vegada més imbuïdes de sentit civil i ab un nivell de cultura més elevat; una massa d'homes fermes que sàpiguen treballar en silenci en aquesta lenta obra de cultura nacional, sense decantarse tant poc del costat

d'un liberalisme hipòcrita; contemporanidat ab tots els viciis polítics i socials de l'Estat actual espanyol, com el costat de un radicalisme aixelebrat, que's mou a mercè de la nerviositat del moment, carregant inconscientment l'atmosfera social i predisposant a les pitjors tempestats i destruccions de tot lo que abans s'hagi pogut construir. Que'l nostre Nacionalisme republicà continuant la seva acció civilisadora acabi de formar aquesta gamma de colors compacta i brillant del liberalisme democràtic català, que ha de omplir l'espai entre'l roig de l'anarquisme i el morat del clericalisme; que tota la Catalunya lliberal i democràtica s'uneixi, ferma i unida baix un sol penó; i aleshores tots aquests matissos infinits de la nostra espiritualitat resplandiran intensament en el cel d'Europa, com un iris de bonansa; la Nova Iberia serà a la fi exactament coneguda pel món civilitzat, i la antinomia tràgica serà completament resolta: la Llumi esplendorosa de la Civilització haurà definitivament esborrat en la nostra terra tot rastre dels dos Poders de les Tenebres avui en lluita.

MANUEL DE MONTOLIU

Halle A. S. 12-XI-09.

ELS FARINAIRES

Una Assemblée Nacional

Per l'interès que tenen en nostra terra les qüestions relacionades ab l'indústria farinera i molinera, que compta aquí ab grans capitals, creiem útil reproduir la circular i qüestionari repartits a tots els farinaires espanyols, convocats per una Assemblée Nacional.

Digueu així aquests documents:

«Nuevamente la necesidad imperiosa de defender de una próxima ruina los cuantiosos intereses que la industria molinera representa, nos obliga a responder a las patrióticas y desinteresadas iniciativas del infatigable director de «La Revista Mercantil» de Valladolid, don Pedro Miguel quien con una constancia digna de la mayor estimación, viene alentándonos a salir de la mortal apatía en que permanecemos, viendo, como vemos, agravarse más y más cada día la tremenda crisis en que, por causas diversas, se halla envuelta la más importante de las industrias nacionales.

Una serie de fatales contrariedades ha venido a hacer imposible al vida de esta industria, sin que por nuestra parte hayamos hecho nada para evitarlo.

Perdidos para nuestras harinas mercados que en un tiempo fueron nuestros, aliendo los mares, venimos desde entonces asfixiándonos en el reducido espacio que a la potencial productora ofrece el escaso consumo nacional y destruyéndonos con luchas, procedimientos y sistemas comerciales que, sin beneficiar al consumidor, aniquilan al productor, e imposibilitan la vida fabril. Aparte de estas luchas incesantes, vive hoy el tráfico comercial aprisionado por la férrea cadena de un arcaico y ruinoso sistema tarifario, que impide todo cálculo, desarrollo y toda expansión mercantil y es incomprensible que continúen todavía siendo los transportes en España, los más caros del mundo, haciendo imposible la vida de las clases trabajadoras por la carestía de las subsistencias, que tiene su principal origen en las escalonadas tarifas de transporte. La forma en que se desenvuelve hoy el negocio harinero, con una producción superior al consumo y con una competencia tal, que el comprador se impone al vendedor, comprando como quiere y pagando cuando se le antoja, no puede menos de acarrear la ruina de muchos industriales, ya que el mal avanza y se extiende por todo el país, y hoy unos y mañana otros, irán cayendo en el precipicio sin que nadie venga a salvarlos.

Tal situación, se ha hecho de todo punto insostenible, y no queda más remedio que poner manos a la obra de salvar intereses que se hallan seriamente amenazados. Por esto, los que suscriben, fabricantes de todas las regiones de España, respondiendo a los instigables y reiterados requerimientos del que es alma de este movimiento, como lo fue de la primera Asamblea celebrada en 1890 y dispuestos a realizar los mayores esfuerzos en evitación de una catástrofe de la industria nacional, hacemos nuestra aquella iniciativa, e invitamos a todos los harineros de España a realizar, estrechamente unidos, un supremo esfuerzo que nos coloque en condiciones de vida, pues derecho a ella tienen quienes, como nosotros, consagran su capital y su inteligencia a elevar el grado de cultura de la nación, y el crédito fabril de la industria nacional. Confiados de que obtendremos el apoyo moral y material de todos los harineros, esperamos que no ha de faltarlos el de

usted y que con su presencia y su valioso concurso personal en la Asamblea, logremos nuestras justas aspiraciones.

«Por la molinería de ambas Castillas».—Santiago Illera.—Viuda e Hijos de M. G. de los Rios.—Bernardo Olivera.—Pedro de Casio y C.—Asociación Leonesa de Harineros.—Hijos de M. Ceballos.—Hijos de V. Calderón.—Azcoitia Hermanos.—Victor C. Barrios.—Jacinto Pombó.—Viuda de Guillermo Illera.—Santiago G. Cuevas.—Hijos de Luis García.—«Por Vascongadas y Navarra».—Luis Mantecola.—Hermanos Zulueta y C.—García y C.—Hijos de Alazgaray.—Miguel Ciganda.—Hijos de Feliciano Bayona.—Oyarzun y C.—Touran Hijo.

«Por Extremadura y la Mancha».—Toledo, Fernández, Madrid, Barba y C.—Hijo de la Viuda de Santiago Ortiz.—Cascón y C.—Juan Ayala y Mira.—Hermenegildo García.—Anastasio González.—Central Eléctrica de Don Benito.—Central Eléctrica de Villanueva.—Serna.—Electro Harinera de Villafraña de los Barros.—Arteaga, Blasco y Martínez Hermanos.—Luis Rodríguez.—Ruperto Redondo.—Electro Harinera de Almedral.—Hijos de Francisco A. Ayala.

«Por Asturias y Galicia».—Juan Oria.—Galo G. Somares.—«Por Andalucía y Levante».—La Eléctrica de Nuestra Señora del Carmen.—Jesús Pinilla.—Regino Aragón.—José María Ruiz.—S. Aragón.—Francisco Quinónero.—Rafael Blanco y Padilla.—Bartolomé de Coca.

Advertencia.—Los señores asambleístas se reunirán el día 18 del corriente, a las once de la mañana, en el local de la Asociación de Agricultores, calle de Campoamor, 12, bajo, Madrid, para acordar los preparativos necesarios, y los que se propongan asistir deberán desde luego dar aviso al director de «La Revista Mercantil».

QUESTIONARIO

A. ¿Conviene modificar las actuales tarifas de transporte de harinas y cereales?

B. ¿Qué sistema y tipos de percepción deben establecerse?

C. En el caso de que no se atiendan nuestras peticiones, ¿qué recurso extremo debe adoptarse?

D. Siendo la producción de harinas superior al consumo nacional, ¿conviendría reducir la fabricación, bien trabajando menos horas al día, ó parando todos los días festivos?

E. Siendo una de las causas del malestar de la molinería la costumbre de vender a largos plazos, ¿conviendría limitar éstos a un máximo de 30 días?

F. Siendo hoy muy frecuente la mezcla de centeno en la molida del trigo, con evidente perjuicio de los fabricantes que sólo elaboran harinas de trigo puro, ¿conviendría prohibir por medio de una ley esas mezclas, ó por lo menos obligar a consignar en las etiquetas y facturas las proporciones exactas de las mismas?

G. Para hacer efectivo el cumplimiento de esta obligación, ¿conviendría nombrar un Tribunal arbitral que aplicase los correctivos que se establecieran, ó instalar un laboratorio en donde se analizaran las harinas?

H. Siendo frecuente el que los trigos lleven impurezas, unas veces por deficiencia de los mismos cosecheros y otras por causas diversas (debe reglamentarse la compra de trigos fijando el máximo de impurezas para que un trigo sea considerado como corriente y señalando la depreciación que ha de tener cuando pase de ese límite?

I. Siendo el maíz un producto que sustituye al trigo en la alimentación de gran número de ciudadanos españoles y no parando aquel grano más que 225 pesetas 100 kilos, como derechos arancelarios, ¿debe el trigo pagar 8 pesetas (debe pedirse la elevación de los derechos a ese grano)?

J. Siguiendo todavía en los mercados de granos la costumbre de operar por reales y fanegas y libras, ¿conviendría abandonar ese sistema y adoptar el sistema métrico para todas las operaciones y en todas las provincias?

Advertencia.—Los señores asambleístas podrán presentar cualquiera otra cuestión que consideren de interés para la industria.

«Reclamadas por las Religiosas Teronitas, la entrega de las monjas ó restos de la compra de trigos de su comunidad que fueron recogidos en varias calles de esta ciudad durante los días de los sucesos ocurridos en la última semana del mes de julio, y resultando que todos los restos que fueron hallados y no reclamados en aquellos mismos días, se encuentran depositados en tres nubes del cementerio del Sudueste, ignorándose si son ó no de religiosas de la indicada Orden; la Alcaldía hace pública la petición con el fin de que si hay alguna otra comunidad que crea que entre dichos restos ó monjas existe alguno de religiosos que hubiere pertenecido a su orden, lo ponga en conocimiento del Negociado de Cementerios de la Secretaría municipal, en el término de ocho días, para indicarle el día y hora en que se efectuará la entrega por si desean presentarla».

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Lo Camell».

Ha comensat a publicarse a Reus un semanari humoristic que porta per titol el nom que encapçala aquesta nota. L'hem fullejat i en el hi hem trobat forsa gracia i intenció.

Li desitgem llarga vida.

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

Dels successos de juliol

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Revista mundial

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse, els elements que va calmar en Lleroux perfectament ocellonats, tardaran anys i anys a recobrar la preponderancia que menestres l'efectivitat dels vers idials republicans.

Sens dubte que això es motivat pels successos de juliol, per les mides represives que posà en vigor el Govern don Mauga, però qu'no's deixa l'ullernar per l'ofert ab que vestegen els seus discursos tots els gladiadors de multituds, convalida ab nosaltres en que les causes de la decadencia del llerouxisme dovem cercar en la manca de consiguiente i sobra de covardies del capdill a la fortuna que l'ha donat a l'avançament.

En Lleroux en tots els moments de compromís i perill, en totes les ocasions en que la seva presència's feia indispensable para encarrilar als seus parits que's desbordaven, ha faltat al lloc d'honor que li corresponia y si bé té prou habilitat para excusarse en motus de tot sobradament coneguts, els homes consients que tenia al costat no's donant per convenses y acorran en altres idies la companyia que'l capdill els hi ha negat en tots els moments de prova.

Si'l llerouxisme posés l'ideal per sobre d'un home; si s'inspirés en altra doctrina que les inmensas prediques d'un capdill, salvaria ab prestesa tots els esculls y triomfaria de la crisi actual que'l minva y l'aniquila. Ara es impossible; no hi havia més nexa ni més forsa creadora que l'admiració i un individu; i fracasat aquest als ulls dels que's troben encagats pel fanatismo, no se'podria refer la Casa del Poble sobre's cordats fonaments que la sostenien».

«Es innegable que'l terronismo atraviesa actualmente la crisis que ha minar a tots els parits demotricos catalans, però això com la majoria ben fagut de menestres únicament uns dies de relatiu llibertat i calma para refosse,

INFORMACIO DE BARCELONA

CARNET D'AVUI.—A les cinc de la tarda: Sessió de l'Ajuntament. — A dos quarts de deu del vespre: Sessió de la Societat B. d'Amics de l'Instrucció.

EL TEMPS.—La temperatura fou ahir benigna, primaveral. Ningú hauria dit que estem a les portes del temps hivernal. El cel, ab alguna clapa blanca, se mostrà seré i el temps segur.

Avui s'inaugurarà una classe d'alarb gratuïta a l'aula número 2 de l'Universitat i demà altra en el Centre Industrial de Catalunya, carrer de l'Hospital, 65. Abducs institucions pel Centre Comercial Hispano Marroquí i per les quals s'han inscrit uns trescents deixebles, número que demostra l'interès que desperta entre les classes mercantils i obreres tot lo que pot influir al desenvolupament del comerç i de l'indústria entre Espanya, Nord d'Àfrica i Marroc.

A l'Universitat l'inauguració del curs tindrà lloc a les vuit de la nit i en el Centre Industrial, a les nou. Abducs classes estan a càrrec del professor don Antoni Doyoué.

Sant d'avui: Sant Eugeni, arq. de Toledo.
Sant de demà: Sant Marçal, mr. y santa Agnès d'Àsis.

Lletres y Arts

En el Teatre Principal s'estrenarà dissabte vinent la famosa comèdia en quatre actes de G. A. de Caillavet, Robert de Flers y Emmanuel Arène: **El Rei** («Le Roi»).

Aquesta obra ha obtingut un èxit sense precedents, ja que, ademés d'haver arribat a més de 500 representacions en el Teatre de Varietés de París, acuró se va estrenar, s'ha representat ab igual aplaudiment a Berlín, Viena, Milà, Estocolm, i altres ciutats d'Europa y América, que seria llarg de consignar.

Se tracta d'una obra essencialment còmica, de costums moderns, que per l'ambient en que l'acció s desenvolupa i pels personatges que hi intervenen, ha de cridar poderosament l'atenció del públic.

«El Rei» se representarà ab tot luxe y propietat, essent posada en escena pel primer actor y director Jaume Borrás.

—**CAMISERIA SANS, BOQUERIA, 32.** Especialitat en camises a mida.

Del Govern civil

El senyor Suárez Inclán va anar ahir, com ho tenia anunciat, a Moncada, a estudiar sobre el terreny la qüestió importantíssima de l'abastament d'aigua de Barcelona.

Al tornar, ab aquella amabilitat y finesa tant pròpies d'ell, va explicar als periodistes l'impressió que'n tregué de la visita y detalls interessants de la qüestió. Heusaquí, resumides, les seves paraules:

Com es sabut, l'aigua de Moncada pro-

ve de l'aigueducte y de pous. El canal o aigueducte dona 50.000 metres cúbics d'aigua, qual quantitat se divideix en tres parts. Dues d'elles són pels regants y l'altra o siguin uns 17.000 metres cúbics es propietat de l'Ajuntament de Barcelona.

De l'aigueducte n'hi ha uns 60 kilòmetres construïts, faltant-ne a construir uns 600 metres que no's sab qui ho farà, perquè precisament aquesta és la causa del plec que sosté l'Ajuntament.

Després d'examinar l'aigueducte varen passar els visitants a veure's pous, examinant el material y les màquines enladrades. Aquestes màquines, encara que perfectíssimes, són insuficients per les necessitats de Barcelona, puig per a servir tots els pisos de la ciutat (se sab que l'aigua de Moncada arriba no més que als tercers pisos) haurien d'elevat l'aigua a 120 metres y sols ho fan a 28.

Dels pous se'n extreuen 20.000 metres cúbics d'aigua diaris, els quals afegits als 17.000 que dona l'aigueducte, fan un total de 37.000 metres cúbics d'aigua per a abastir a Barcelona.

Ara bé se sap que de la base de que Barcelona necessita, per a satisfer degudament els serveis de provisió y higiene, 200.000 m. cúbics d'aigua resultant per lo tant insuficientíssima l'aigua provinent de Moncada de que disposa'l nostre Ajuntament y per consegüent la necessitat de haver de recórrer a empreses particulars proveïdores. La companyia de Dos-Rius se calcula que pot servir de 30 a 40.000 metres cúbics, lo qual, ni afegit a l'aigua de Moncada, propiament de l'Ajuntament, ni a la que donen altres empreses menys importants que la Companyia de Dos-Rius, és suficient per a satisfer les necessitats de Barcelona, de tot lo qual ne resulta l'encumbrament de l'aigua en nostra ciutat.

De manera que tot el problema està en procurar un major caudal d'aigua per a abastir-la.

Hi ha a més una altra important qüestió favorable a la municipalització del servei: és la qüestió de l'higiene, de la salubritat de les aigües, bon xic descuidada per les empreses y de primordial interès per l'Ajuntament.

De tot lo qual se'n dedueix, al dir del senyor Suárez Inclán, que tothom s'ha de pendre interès per que sigui un fet l'abastament de l'aigua. El senyor Suárez Inclán, que segons digué, no sols per haver sinó per amor a Barcelona és el primer en preocupar-se d'aquest problema de vital interès per la ciutat, enladrarà al Govern una exposició donant-li son parer sobre l'expedient insinuat y manifestant-li l'impressió que'n tregué de la visita d'ahir.

El senyor Suárez Inclán, que's desfer en el més entusiasta de l'instal·lació que observà en la visita y del nostre Ajuntament que, digué, tant admirable obra ha realitzat y està realitzant, acabà manifestant-nos que treballaria ab constància y entusiasme per aconseguir realitzar els anhel del Municipi que són els meus, afegí, de donar a Barcelona d'aigua sobrada, bona y barata.

Com ja anunciàrem, el senyor Suárez Inclán feu el viatge en automòbil acompanyat en la visita, l'arribada: senyor Layret, la Comissió de Foment de l'Ajuntament y els facultatius municipals. De Barcelona sortiren a quars d'una, retornant a mitja tarda.

Abans de marxar a Moncada, el senyor Suárez Inclán estigué uns moments al

Plec a presentar les regates organitzades pel Reial Club.

El senyor Suárez Inclán no ha fixat encara la data en que anirà a Terrassa a visitar, com prometé a don Alfons Sala, les Escoles Industrials de dita ciutat.

El governador té'l propòsit de visitar les poblacions més importants de la província.

El diputat per Manresa don Leonci Soler y March, visità ahir al vespre al governador, no sabem per què.

—Demaneu en totes parts el campany IRROY.

Fets diversos

Ahir fou detingut un xicot que estava a son amo, 4.402 pessetes import de 30 factures que cobrà «reservant-se» la liquidació.

—Photophorrenal (Robert). Reconstituïent.

DE L'AJUNTAMENT

La ponència mixta de les Comissions de Foment y d'Aixímpis encarregada d'estudiar y proposar al Cos Municipal els medis més convenients de portar a cap el servei de neteja domèstica y pública, atenent al resultat de l'informació oberta y a lo consignat a la Memoria presentada per les oficines facultatives de l'Interior y d'Aixímpis, ha acordat, en sa última reunió interessada de les entitats o partícipars que vulguin oferir a prestar l'indicat servei de neteja pública y domèstica, ho fassin abans del dia 11 del pròxim desembre, expressant taxativament les condicions baix les quals estipularien el contracte.

Entre aquestes condicions han de figurar precisament:

A.—Sistema y hores de recollida d'escombraries.

B.—Medis de transportar y tractament final de les matèries.

C.—Memoria ab dibuixos, si ho creuen convenient, explicant clarament son procediment, així com certificats o referències que l'abordini.

D.—Condicions econòmiques.

La ponència estudiarà detingudament les ofertes que's presentin y com resultat de son estudi proposarà a l'Ajuntament les conclusions que cregui convenientes, que poden esser entre altres, la de municipalització del servei y la d'obrir concurs públic ab bases ja fixes y determinades per l'adjudicació del servei, o l'adjudicació directa del mateix si la ponència creu que f'és ab algun sistema que estigui presentat.

AL C. N. R. DE SANT MARTÍ

Un concurs de sardanistes.

Ahir se celebrà en el C. N. R. de Sant Martí l'anunciat concurs de sardanistes, resultant la festa un bell acte de germanor en la segona part d'audicions públiques de sardanes.

El salons del Centre se vegeren honorats per una nombrosa concurrencia que donà a l'entitat nacionalista republicana unes hores de vida y animació que donaven goig.

Festes com la present són de caràcter patriòtic y encoratjador, malgrat les petites dificultats que resultaren de l'acord, molt justíssim del jurat, tenint en compte la procedència de la dansa catalana, de que les sardanes se ballessin a l'estil empordanès.

El jurat, ab molt adre y justícia, vistos els resultats del concurs, acordà per unanimitat el següent fallo:

Primer premi.—Desert.

En la sardana de llumit, havent-hi empat entre les colles «L'espiquet empordanès» y «Els tranquils», dels premis primer y segon se'n feren dues parts iguals concedint-se:

Un premi de 75 pessetes a la colla «L'espiquet empordanès» y altres 75 a la colla «Els tranquils».

Se feu digne de menció per l'honorífic conjunt la colla «Petits sardanistes»; però ab tot no podé esser premiada, inspirant-se en les bases, per no dallar a l'estil empordanès.

Les colles premiades poden passar a recollir els premis al C. N. R. de Sant Martí, demà, dimars, a les nou de la nit.

ESPECTACLES

TEATRE PRINCIPAL.—Avui, dilluns, Èxit grandios. «El bon rei Dagobert», superba creació del primer actor y director Jaume Borrás. Tarda, a les cinc y nit, a un quart de deu. Demà, dimars, «El Bon rei Dagobert». Dissabte, estrena de

EL REI

GRAN TEATRE DEL LICEU.—Abonament. Queda obert en la administració del teatre de deu a dotze del matí, de quatre a sis de la tarda y de nou a onze de la nit, a diari, a torn o a ímpar, els dijous y dimenges, o un dia a la setmana y les tardes de dies festius a preus y condicions establertes en els cartells.

TEATRE CATALA ROMANA.—Nova Empresa. —Direcció artística: A. Gual. —Direcció de la companyia: E. Gimenez.—Avui, a les nou: quarta representació del drama en 3 actes, de Josep Morató, «Les Arrels», gran èxit y la comèdia «La gloria a casa».

Demà, dimars, «Les Arrels». Se despatxa a comptaduria.

TEATRE TIVOLI.—Avui, dilluns, de sis a dos quarts de set, gran Vermut. —Primer, Cine segon: «El puño de rosas»; tercer, repartit de les anglès ab els seus bonics treballs: quart, Cine.—Butaques gratis; entrada, 1 real.—Nit, les nou: Perllongació del contracte de «Los Persas», el número més gran del món.

Los Persas

Programa: primer, Húngaros; segon, «La sangre mora»; tercer: Les angleses; quart: «Cinematògraf Nacional» ab les valencianes, y banda de Cornetes; quint: «Los Persas» «Lo Persas». Butaca preferència: 2 pessetes. Butaques platea, 1'50. Entrada: 50 cèntims.—En assaig «El chaleco blanco» y «El Pínt Pínt».

TEATRE DE NOVELATS.—Companyia còmic-dramàtica dirigida pel primer actor Manuel Salvat.—Avui, dilluns, funció popular a benefici del públic. Gran rebuixa de preus: Butaca ab entrada 1'10. Entrada general, 50 cèntims: La preciosa comèdia en 2 actes, «Los malhechores del bien» y la divertida comèdia en 2 actes, «El 30 de Infantaria»; A les nou.

Dimars, dia de Moda: «Mallana de sol» «Tortosa y Soler» y «A la luz de la luna».

FLOORADO (TEATRE DE CATALUNYA).—Gran companyia còmic-lírica dirigida pels senyors G. G. G. i mestre Josep Espelta.—Funcions per avui, dilluns, 13 de Novembre de 1909. Tarda, a dos quarts de set.

El patinillo

Nit, a les nou: primer.

SANGRE DE ARTISTA

segon, «El patinillo».

Demà, a dos quarts de set: «Bohemios». Dimercres, estrena de «A la vera del queré».

TEATRE NOU.—Avui, dilluns, a les quatre. «La comissaria». A les cinc: especial: primer, «La rumba»; segon, «La moral en peligris» tercer, «El metodo Gorriz». A les nou: funció monstre primer, «La princesa del dollar»; segon, «La moral en peligris». Demà tarda, «Fledermaus». Nit, Género chico.

TEATRE SORIANO

Funcions per avui, 13 de novembre, 1909

Tarda a dos quarts de quatre (senzilla)

1. Cinematògraf.

2. «El húsar de la guardia».

3. Pinta y Harry.

A un quart de sis (secció doble)

1. Cinematògraf.

2. «Mal de amores» (sarsuela).

3. The Relles.

4. Els Liliputienses

A les nou de la nit (funció sencera)

1. Cinematògraf.

2. «La casita blanca» (sarsuela).

3. Pinta y Harry.

4. The Relles.

5. El mono Max.

6. Troupe Pichel.

7. Troupe Liliputiense.

8. El negret

Nota.—Demà debut de l'extraordinaria atracció nova a Espanya, TROUPE VASILESCU

TEATRE TRIOMF.—Companyia còmica de don Manuel Corregel.—Dilluns, 13 de novembre, tarda, a dos quarts de quatre: primer, sinfonia, segon, «El pan del pobre». Nit, a les nou: primer «Lo sublime en lo vulgar»; segon, «Los moigotes».

TEATRE SALA IMPERI.—Avui, dilluns, tarda, a les cinc: primer, «La noche del Pilar»; segon, «La reina mora»; tercer, Cine. Nit, a dos quarts de deu: primer, «Las brujas»; segon, represa, «Amor ciego»; tercer, darrer dia del èxit, cinematògraf «La dama de las camelias».

Concerts

GRAN CAFE-RESTAURANT DE NOVELATS.—Tots els dies, concerts vocals y instrumentals per la celebre artista lírica, «Lina Nardi» y reputats professors. Avui, dilluns, debut del notable tenor Josep Halar.

DIVERSIONS PARTICULARS

TEATRE PRINCIPAL.—Per les funcions de tots els dies feiners, se despatxen vels a la Saceria Puigdomenech, Rambla de les Flors, 30; a la Sombriera Lluch, carrer Nou de la Rambla, 4; y a la Quincalleria «El Vano», carrer de l'Hospital, 19.

MUNDIAL PALACE.—Concert tots els dies. Cu de berts de peses, 3'50. Els divendres, bouillabaise. Dissabte, menú corre nt y vegetarià.

Botlletí comercial

Mercats de Catalunya

FIGURES: (11 novbre) Blat de 25'63 a 26'80 que, tera, metall, 00 a 00 id; ordi, de 00'00 a 12'10; civada, 10'94 a 12'50; aèol, de 00'00 a 21'25; blat-de-moro, de 13'13 a 13'75; favons, a 32'25; id. caragolats; a 32; faves, 00'00 a 17'88; favons, 00'00 a 18'75; bestes, 18'75; cigrons, de 32'50 a 00'00; mill, de 00 a 20'00; pans, de 00'00; patates, de 7'22 a 7'62; caragols, de 00'00 a 00'00; cerves, de 00'00 a 00'00; gallines, primera, de 7'00 a 9'00; gallines segona, de 0'00 a 0'00; pollastres primera, de 3'50 a 5'50; pollastres segona, de 0'00 a 0'00; anecs, de 5'00 a 8'00; oques, de 0'00 a 0'00; oas, de 1'70 a 1'75; dotzenes, id, 30 dotzenes, de 31'00 a 32'00; ois, de 12'00 a 12'00; mals; ussada, de 0 a 0'00; quantitat civada granada, de 0'00 a 0'00; palla, de 0'00 a 0'00; anells de civada, de 0'00 a 0'00; porcs, de 10 kilòs, peats vius, de 00 a 00.

LEIDA: (12 novembre)—En el mercat de grans regren els preus següents: Blat montanyès superior, a 22'00 pessetes; idem, mitjà, a 19'00; idem, horta; primera, a 22'00; id. segona, a 16'50; ordi, de 10'00 a 11'00; blat-de-moro a 10'00; gages, primera a 22 y segona a 22'00; faves a 13'00; fons, a 15'00.

VIC (12 de novembre).—Preus del darrer mercat: Grans: Xera, de 55 kg. 16'25 pessetes; formató, 15'50; mastall, id, 13'00; ordi, la quarta, 8'25; civada, id, 7'00; blat-de-moro, id, 11'00; mill del terreny, id, 13'00; pans, id, 12'00; fíjol, id, 00'00; faves, id, 12'00; favons, id, 00'00; llegum, id, 12'50; Fatsos: Americans, el quintar, 2'75 pessetes; bull blanc, 2'75; id. groc, 3'50; bolado, 4'05; Final: Bou, canicera, 1'87 pessetes; vedella, de 12; anyell, de 2'00 a 0'00; porc, de 1'80 a 0'00; gallina, de 10 a 15.

Variats: Ous, la dotzena, 1'95 pessetes. LA BISBAL.—Preus que regiren en el mercat que se celebrà 12 novembre.—Blat, la quarta a 22'00 pessetes; metall, 17'50; ordi, 11'00; civada, 09'00; blat de moro, 10'00; mill, 11'50; pans, 18'00; faves, 18'00; fasses, 23'00; faves, 14'50; favons, 15'00; Llobins, 775 pessets, 15'00.

OBSERVACIONS ATMOSFERIQUES

L'Observatori Meteorològic de l'Universitat anotà ahir els següents dats:

Hora de observació	Baròmetre nivell mar	Temperatura a l'ombra	Temperatura al vent	Humitat relativa	Classificació	Quantitat de nevada
8 m.	755'51	17'0	00	76	CKS	0'3
at.	755'55	19'0	88	78	CK	0'4

En les	Temperatura	Velocitat del vent	Aigua evaporada	Piujada en mil·lí.
hores	Sol 32'2, Omb. 7'7	371	2'82	0'00
	Omb. 20'2, Rel. 5'2			

Sortida del sol: 6 h. 39 m.—So pòrt: 4 h. 32 m. Sortida lluna: 7 h. 15 m.—So pòrt: 1 h. 13 m. Lluna nova. Quart creixent el 20.

Imprempta y estereotipia, Fortuny, 3, ter.

Els vòmits, cor agre, ardors, inapetències, pesadeses, bilis y dolors de l'estómac, cintura y esquena, etc., desapareixen al següent dia d'usar el

Estómago Artificial

o Polvos del Dr. Kuntz

FORA BRAGUERS

HERNIES (TRENCADEURES)
Segur procediment per la curació radical de les hernies. Se garanteix una curació sense operació ni medicació interna.—Dirigir-se a L. J. CARRERAS, cirurgià. Diputació, 300, rambla a la del Bruc, entressol, Barcelona. Hores: de 9 a 1 matí, y de 3 a 6 tarda.

EL EXPLORADOR

BASAR DE CALSAT
DE TOTES CLASSES A PREUS REDUIT
83-Hospital-83

Pianos y harmoniums

LO INCREIBLE
ESCUDERERS &
prop la Rambla
Ronda Santoni, 70
MAJORIT. GRACIA
PREU
UNIHIO 50p
CALSA
Tot cusit a mà

MOBLES DE A. DIRAT

Exposició permanent de dormitoris, menjadors, despatxos, salons, etc.
Grans magatzems ab 12 portes. Menjalbal, número 39, y Sant Pau, 59, 52 y 54.

de lloguer desde 10 pessetes al mes. Carrer del Bruc, núm. 7, entressol, primera.

CICLOS SANROMA
BALMES 62
BARCELONA

Herpes (Brians)

LA POMADA y ESSENCIA ANTIHERPÉTICAS de BOTTA preparades per Borrell, curen d'una manera prodigiosa els brians y demés malalties de la pell per invenció que's següen. Són tan grans les virtuts d'aquest remedi, que s'han curat ab ells persones que tenien molt arraigats els brians y que cada dia tenen de pendre banyes d'aigües salines, que sense logar curarse.

Unic dipòsit: Farmacia Borrell, COMTE DE L'ASSALT, NÚMERO 52 (cantonada al carrer de Sant Ramon).

AIGÜES DE ROCALLAURA

BICARBONATADES, MAGNÉSQUES, LÍTIQUES, VARIETAT ESTRONCIANICA
Curació garantida de la **ALBUMINURIA** Rosselló, 202; Barcelona

FIBRO= CIMENTO PURALITA
PIZARRA ARTIFICIAL
PARA TEJADOS
ECONÓMICO
LIGERO
INCOMBUSTIBLE
ROVIRALTA & Co
ING.: P. MERCÉ 2: BARCELONA

FORA PEL MOIXÍ

ELS POLVOS COSMÉTICS DE FRANC treuen en pocs minuts el pel de qualsevol part del cos, mata ses arrels y no torna a sortir. No irrita i'cutis. Aquestes dipòsit, es admeten a les senyores que tinguin pel moixí (vellu) a la cara y brassa, per a que així puguin destruir-lo. S'envia certificat per cor- 350 ptes. Muta en segells de correus UN POT, 250 ptes. reus si per endavant se reben 350 ptes.

Farmacia Borrell

COMTE DE L'ASSALT (CARRER NOU), NÚMERO 52. -- BARCELONA

Torns y eines de precisió

pera mecànica y relojería

Torns pera afilones

REPRESENTANT dels torns y d'utills de precisió **Wolf, Jan & Co** y de les acreditades limes suïsses marca **Matthey**

Francisco Layret
SANT PAU, NÚM. 6, PRINCIPAL

BODES y BATEIGS

Gran assortit y varietat de capses y bossetes a preus econòmics. Venda a l'engrós y menuda.—FABRICA Y DESPATX: 38, SANT PAU, 38

ESQUELES MORTUORIES
Se n'admeten en la impremta d'aquest diari, fins a dos quarts de tres de la matinada.
TELEFON 2,298

Refredat, Pulmonies, Costipat Pulmonar Aufec, Bron